

ningsordningen, for de penge skal man betale alligevel.

Så man kan sige, at de institutioner, der vælger slet ikke at ansætte en fleksjobber, egentlig betaler for dem, der gør det. Så hvis vi er enige om, at det er god solidaritet at sikre det rummelige arbejdsmarked, så er der jo lige netop det motiv i det, at da man betaler til det alligevel, så kunne det være, man skulle overveje at tage imod en fleksjobber, hvor man jo så i virkeligheden kommer til at betale en meget lille andel i forhold til det, som man betaler på det private område, hvor de i dag tager ca. halvdelen af alle fleksjobbere helt uden udligningsordning.

Jeg synes, man skulle gribe i egen barm: Har man virkelig det menneskesyn, fordi man er en statsinstitution, at man ikke er villig til at betale for den arbejdskraft, man får til rådighed? Det gælder da også på efterskoler og andre steder, hvis økonomi i øvrigt ikke er dårligere for 2004 eller 2003, end den var i 2001.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Bjarne Laustsen for sidste spørgsmål i denne omgang.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes, det er godt med solidaritet, jeg synes, det er godt alle de steder, hvor man løser en opgave og får gang i det rummelige arbejdsmarked. Det er vi fuldstændig enige i.

Men når nu ordningen er så stor en succes, at den kommer til at koste nogle ekstra penge, så kommer det til at løses sådan på den enkelte institution – hvad der også er korrekt – at man skal finde nogle flere penge. Hvis ikke man får flere penge over taxameteret, flere kunder i butikken, kan løbe lidt hurtigere, eller hvad det er, så svarer det til, at man skal afskedige folk, der er ordinært ansat, for ellers kan man ikke få det til at hænge sammen.

Jeg er fuldstændig enig i, at der er mange af de fleksjobbere, der gør et ganske udmærket arbejde, og at de også bidrager fornuftigt. Og sådan vil det jo være i solidaritetens hellige navn, at de steder, hvor man gør noget, får man også noget ud af det. Det er jo egentlig rimeligt nok, at hvis det er sådan, at man ikke ansætter nogen her, ja, så skal man også være med til at bidrage til fællesskabet.

Det, vi udelukkende kigger på her, er den stigning, som der ligger. Jeg ved også, at der er kommet henvendelser fra skoleforeninger osv. til finansministeren, og jeg ved ikke, hvad svaret er fra finansministeren til skoleforeningerne, som har problemer med at få økonomien til at hænge sammen i erhvervsskolerne. Det kunne jo også være interessant at høre.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg synes, det er udmærket, at hr. Bjarne Laustsen i virkeligheden hjælper med svarene. Spørgsmålene er jo interessante, for det, den nuværende regering har gjort, var at ændre den udligningsordning fra en 100 pct.s udligning, der gælder for dem, der var ansat før 1. april 2002, til en 50 pct.s udligning.

Hvis ikke vi havde gjort det, havde det virkelig været dyrt, for så betød det jo i virkeligheden, at det, der skulle udlignes, over tid var det dobbelte af det, man opkræver nu som bidraget pr. fastansat. Så ville det være dobbelt så stort måske ud fra en forestilling om, at der ikke var nogen værdi i de fleksjobbere, der blev ansat.

Kl. 14.45

Vores synspunkt er, at nu må man nærme sig en anerkendelse af, at man i virkeligheden får tilført en arbejdsstyrke til sin virksomhed, som har en værdi, og det gælder, hvad enten man er en erhvervsskole, eller hvor det er, man er så heldig at modtage en fleksjobber på de vilkår, som gælder på det statslige område, som er langt gunstigere end for den private virksomhed, der modtager en fleksjobber. Det synes jeg er fantastisk flot, at det private område løser halvdelen af opgaven uden en udligningsordning, men selv betaler halvdelen af udgiften.

At man her skal høre, at nogle beklager sig over, at de skal betale fra en fjerdedel til en sjettedel af det, det koster at have en fleksjobber – jeg synes ikke, at det livssyn skal have lov at brede sig, at fordi det er det offentlige, vil man ikke anerkende, at man får en arbejdskraft, som man selvfølgelig også skal værdsætte; at folk naturligvis har en værdi; at man ikke siger til hr. Bjarne Laustsen: Ved du hvad, det er jo en fleksjobber, og vi vil ikke betale én krone i løn selv.

Sådan bør vi ikke være; det tror jeg i hvert fald heller ikke var det, som K.K. Steincke i sin tid havde som forudsætning for sociallovgivningen.